

แต่พอถึงป้ายก็รีบวิ่งออกมา การรีบลงโดยที่รถยังไม่จอดสนิท ตลอดจน “การใช้โทรศัพท์มือถือขณะยืนบนรถหรือเดินขึ้น - ลงรถ จนจบบราวโหนไม่แน่น หรือไม่ดูว่ามีมอเตอร์ไซค์วิ่งมาทางซ้ายหรือไม” อาจเกิดอุบัติเหตุได้ ผู้โดยสารก็ต้องระมัดระวังด้วย

และ 3.สิ่งแวดล้อมหรือโครงสร้างเชิงระบบ ซึ่งมีตั้งแต่ “การให้ค่าตอบแทนพนักงานขับรถ - พนักงานเก็บค่าโดยสารแบบเน้นส่วนแบ่งค่าตัวเป็นหลัก ในกลุ่มรถเอกชนร่วมบริการ” กดดันให้ต้อง “ทำรอบ” เพื่อให้มีรายได้มากพอเลี้ยงตนเองและครอบครัว หรือ “การจราจรที่ติดขัด” ทำให้เมื่อคนขับรถเมล์จอดสนิทไม่ว่าจะจอดป้ายที่เลนซ้ายสุดหรือจอดที่เลนถัดมาก็ตามเพื่อ

“เคยได้ยินผู้โดยสารบ่นว่า “จะไปทันไหม” ทั้งที่เป็นช่วงเวลารถติด บางคนบ่น “คนขับกินเต้ามาหรือ” หรือเคยมีกระแทกชนบ้างคนโดนร้องเรียนข้อหา “ขับรถช้า” แปลกไหม? ปกติเขาร้องเรียนกันมีแต่ขับรถเร็วประมาทหวาดเสียว แต่นี่โดนร้องเรียนเรื่องขับรถช้า เราก็ช่วยชี้แจงว่าคนขับแกอายุมากแล้ว จะให้ขับเร็วได้เท่าไรกัน เลนซ้ายก็มีทั้งรถตู้ แท็กซี่ มีมอเตอร์ไซค์อีก ถ้ารถเมล์ขับตามๆ ไป ไม่ออกเลน 2 เลน 3 ก็ช้า โดนค่าอีก” เธอกล่าว

กระเป๋ารถเมล์สาวใหญ่รายนี้ ยังกล่าวอีกว่า “ขอให้ผู้โดยสารเอาใจเขาใส่ใจเราบ้าง ไม่ใช่เห็นว่าเป็นผู้ให้บริการแล้วจะทำอะไรก็ได้” เช่น บางคนเอาแต่เล่นโทรศัพท์มือถือ หรือใส่หูฟังเพลง ไม่ได้ยินหรือไม่สนใจที่กระเป๋าสั่งว่าป้ายต่อไปเป็นที่ใด หรือกระเป๋าสั่งไปถามว่าลงป้ายไหนก็ไม่บอก พอลงไม่ทันก็มาบ่นว่าคนขับไม่จอด พอเกิดเรื่องขึ้นก็มาโทษผู้ให้บริการ หรือพอไปเดือนไปบอกแม้จะใช้ถ้อยคำสุภาพแต่ก็ถูกด่าหรือแสดงกิริยาไม่พอใจใส่พนักงาน

อีกข้อห่วงใยบนโลกออนไลน์ซึ่งระบุว่า “การที่ผู้โดยสารลุกเดินมารอที่ประตูรถเมล์อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ” ทำให้ในประเทศไทยแล้วไม่มีพฤติกรรมดังกล่าวนี้ นพ.ธนะพงศ์ จินวงษ์ ผู้จัดการศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน (ศวปถ.) ให้ความเห็นว่า อุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับรถเมล์แบ่งปัจจัยได้ 3 ส่วน 1.พนักงานขับรถ ปัจจัยเสี่ยงมาจากการไม่ปิดประตูขณะรถกำลัง

รวมถึง “ความรู้สึกไม่พอใจที่ได้ยินเสียงกริ่งหลายครั้ง” บางคนอาจคิดไปว่า “จะกดย่ำอะไรนักหนา” ก็อยากให้เข้าใจว่า “ผู้โดยสารไม่ได้มีแค่คนเดียว..คนขับโปรดใจเย็นอย่าถือเอามาเป็นอารมณ์” ขณะเดียวกัน กระเป๋าก็ควรช่วยบอกคนขับด้วยว่าผู้โดยสารลงครบแล้วหรือยัง 2.ผู้โดยสาร บางครั้งไม่ได้เตรียมตัว

ให้ผู้โดยสารขึ้น - ลงรถ มักถูกยานพาหนะอื่นๆ บีบแตรไล่เพราะ “ถนนทุกถนน - รถทุกคันจะรีบไปให้เร็วที่สุด” เหล่านี้ก็เป็นปัจจัยกดดันให้คนขับรถเมล์ต้องขับเร็วรวมถึงจอดรถไม่สนิทได้เช่นกัน

“จะโยงโยทโยไหนเข้ามามันก็พันกันหมด เพราะเมื่อไรก็ตามที่ทุกคนต้องเร่งรีบ ไม่ว่าจะด้วยค่าตอบแทน ไม่ว่าจะด้วยเวลาเพราะรถมันติด พอมันมีปัจจัยพวกนี้เป็นตัวเสริม อีกอันก็ป้ายรถเมล์ตรงสี่แยก สมมุติเป็นแยกใหญ่ ไฟแดงที่ก็แดงนาน สมมุติระหว่างรอผู้โดยสารลง ไฟเขียวปั๊บจะรีบเร่งเลยเพราะเขารู้ว่าถ้าไปไม่ทันมันก็ยาว อันนี้ก็เป็นอีกปัจจัย มันอาจจะต้องมาเน้นสังคมให้ถอยกลับมา ถ้ายังเน้นเรื่องความปลอดภัยเราก็ต้องปรับตัวว่า “เออ!..ไม่ทันก็คือไม่ทัน” แต่ไม่ใช่เร่งเผื่อทัน

เพราะมันก็จะไปพันกับพฤติกรรมอื่นๆ อีก เช่น เห็นไฟเหลือง รู้ว่าแยกนี้ติดนาน เหลืองก็ไปเลย ตามน้ำไป ยิ่งถ้าแยกใหญ่ยิ่งอันตราย มันไปแดงตรงกลางแยก ผู้โดยสารก็ต้องปรับตัว ไม่ใช่เป็นหน้าที่คนขับฝ่ายเดียว ตัวคุณก็ต้องเตรียมพร้อม ฝ่ายคนขับก็ต้องเข้าใจ และระบบก็ต้องถูกตั้งคำถามว่าเราจะมาอยู่กับการจ่ายค่าตอบแทนตามรอบวิ่ง ตามเปอร์เซ็นต์ตัวอีกนานเท่าไร” นพ.ธนะพงศ์ กล่าวในท้ายที่สุด

SCOOP@NAEWNA.COM